

1. Překreslil jsem z dlaně rýhy na kubistické květ,
chci v něm najít svoje výhry a lepší svět.

R: |: Je v tom poezie žít ze dne na den,
a ve stoje se učit spát.
Ležet jako pole ladem, jako film co nejde vyvolat. :|

2. Zaskočenej na prádelní šňůře visí sebevrah,
nadávám tý hloupý noční můře, že mám v kalhotách.
Vložil jsem ten obraz jeho tváře jedný světský do karet.
Nemá prachy na hvězdáře ani předplacenej lazaret.

R:

3. Horoskop mám tak ze soudní síně vzadu v Ahoji.
Mám prej nosit něčí těžký břímě a to mě zahojí.
Koncem týdne přijdou další rány, z tajný schránky zmizí klíč
,
o hlas přijdu křikem do membrány, ta holka bude dávno pryč.
Popíjím to čistý jenom s ledem, na tu světskou držím zlost.
Ostny růží plním jedem, tu kytku jí dám pro radost.

R: |: Je v tom poezie žít ze dne na den,
a o zítřek se trochu bát.
Trápit chvíli hladem, pak se s ní milovat. :|